

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til stk. 1

Bestemmelsen er en beskrivelse af lovens formål og sigte. Det henvises i øvrigt til lovens generelle bemærkninger.

Loven omhandler alene fælles udnyttelse af master samt opsætning af antennesystemer på bygninger m.v. og således ikke fælles udnyttelse af selve antennesystemet. Såfremt fælles udnyttelse af antennesystemet ønskes, skal dette således ske via frivillige aftaler herom, jf. dog bemærkningerne til stk. 4.

Med radiokommunikation forstås i dette lovforslag enhver form for aktivitet på teleområdet, der indebærer brug af frekvenser.

Til stk. 2

Det overordnede sigte med lovforslaget er, at begrænse det samlede antal master og andre høje konstruktioner i landskabet samtidig med, at offentlighedens behov for et bredt, varieret og billigt udbud af trådløse telekommunikationstjenester, herunder mobiltjenester, samt radio- og tv-ydelser, tilgodeses. Med sigte på i videst muligt omfang at sikre denne målsætning, er alle egnede positioner (bygninger, konstruktioner og master) til opsætning af antennesystemer omfattet af lovens anvendelsesområde, uanset om disse master, bygninger m.v. ejes af udbydere af radiokommunikation, eller af andre, herunder enten af private maste- eller bygningsejere, eller af offentlige myndigheder eller institutioner.

I lovforslaget er der imidlertid foretaget en differentiering af de forpligtelser, der pålægges de ovenfor nævnte kategorier af maste- og bygningsejere. Differentieringen tager udgangspunkt i, at ejere af master til radiokommunikationsformål i vidt omfang har en gensidig interesse i en udstrakt fælles udnyttelse, og at en række af disse aktører ofte befinder sig i en indbyrdes konkurrencesituation, hvor det i overensstemmelse med de generelle målsætninger for telelovgivningen er væsentligt at sikre fair og ikke-diskriminerende konkurrencevilkår mellem alle involverede.

Ovennævnte gensidige interesse i regulering gør sig ikke gældende for øvrige ejere af høje konstruktioner, eller for eventuelle tredjeparter, der ejer de arealer, hvor master m.v. ønskes opstillet, og lovbestemmelserne for disse grupper er derfor mindre byrdefulde end for den førstnævnte kategori. Se også lovforslagets §§ 2-3 og § 8, sammenholdt med §§ 10-11, og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2, nr. 1

Lovforslaget omfatter alle master anvendt til radiokommunikationsformål, herunder master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, til lukkede mobile radionet (f.eks. master tilhørende vognmandsforretninger, taxiselskaber og lign.), til radio/tv-udsendelsesvirksomhed og -modtagelsesvirksomhed, herunder i forbindelse med fællesantenneanlæg, samt master til radiokæde-formål.

Heri er også indbefattet radiokommunikationsmaster opstillet til forsvars- og beredskabsformål, typisk med sigte på lukkede radionet. Omfattet af loven er dog ikke master opstillet til politiformål, jf. stk. 3.

Kravet om fælles udnyttelse af master m.v. omfatter også fælles udnyttelse af tilhørende bygninger og adgangsveje, m.h.t. bygninger dog alene i det omfang dette er teknisk muligt, se bemærkningerne til § 2, stk. 4, nr. 4.

Til stk. 2, nr. 2

Også bygninger og andre høje konstruktioner, der er højere end de i henhold til byggeloven og eventuelle supplerende lokalplaner fastlagte generelle maksimum grænser for bygningshøjder, og således kræver dispensation fra disse, er omfattet af lovforslaget. Andre høje konstruktioner omfatter bl.a. skorstene, vandtårne m.v.

Den foreslåede højdemæssige afgrænsning af, hvilke bygninger og andre høje konstruktioner, der er omfattet af lovens bestemmelser om adgang, er bl.a. gennemført med udgangspunkt i, at der bør være tale om bygninger m.v., der er opført på grundlag af tilladelser til at fravige de alment gældende højderegler, og hvor der derfor er en vis rimelighed i at sikre, at disse høje konstruktioner udnyttes maksimalt inden for plan- og naturbeskyttelseslovgivningens generelle rammer.

Til stk. 2, nr. 3

Det følger af bekendtgørelse nr. 496 af 29. juni 1990 om supplerende regler i medfør af byggeloven (bygningsreglementet af 1. april 1995), at bl.a. master til elforsyningsanlæg, til Banestyrelsens køreledninger m.v., samt siloer og vindmøller, der er opstillet i landzoner, er undtaget fra de almindelige højdebestemmelser i byggeloven. Det vil sige, at der for sådanne konstruktioner er gennemført generelle dispensationer fra de alment gældende højderegler. Da også disse bygninger er særdeles velegnede til opsætning af antennesystemer, og da flere af de pågældende konstruktioner ydermere typisk er beliggende i det åbne land, hvor behovet for begrænsning af det samlede antal høje konstruktioner er særligt påtrængende, er det